

עיטורי ירושלים

האויב הנוצרי
וקייטנות הקרן לידידות

ישיבת 'עטרת ירושלים'

סיוון תשע"ד | גליון מספר 94

ישיבת עטרת ירושלים

הגיא 51, ירושלים העתיקה, ת"ד 1076 ירושלים 91009
טל' 02-6284101, פקס' 02-6261528 | www.ateret.org.il

עיצוב גרפי: סטודיו **מלוף** 052-7203050

תוכן

4	קורות רבנו הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל
8	מדברי רבותינו הגדולים על הנצרות
11	האויב הנוצרי הרב שלמה אבינר האומה המופלאה החיקוי המזויע מסע ההרג הגדול ירושלים אינה אבודה מדינת ישראל-האמיתי הערפד המסינורי אמני השכחה
20	שו"ת בענין המסיון הרב שלמה אבינר
24	מסע צלב הכסף הרב שלמה אבינר
26	ובחלומי אני בכנסיה הרב שלמה אבינר
29	קייטנות ילדים עם חזיר! הרב שלמה אבינר
31	מנין המצוות המזהירות אותנו מלקבל "כסף נמאס" מאגודות מסינוריות כגון הקרן לידידות הרב ישעיהו דורון
37	עובדות על המסיון בארץ ישראל

קורות רבנו

המלחמה נגד המיסיון

באלול תשכ"ג כמה מאות בחורי ישיבה ואנשי "חבר הפעילים" הפגינו בעת ובעונה אחת בשלוש הערים הגדולות נגד התגברות פעילות המיסיון בישראל, נגד כך שאלף ומאתיים מיסיונרים פשטו על פני הארץ, נגד כך שילדים יהודים ממשפחות עניות מקבלים חינוך נוצרי ודרשו לחוקק חוק נגד פעילות מיסיונרית, כפי שקיים בכמה ארצות אחרות.

בירושלים, רובם תלמידי ישיבת מרכז הרב וחברון, הפגינו ברחוב הנביאים, מול מנזר ס"ג. לא היה עניין לעבור על החוק, אך בלי שהיה צורך בכך, התלמידים חדרו לחצר אותו מוסד של המיסיון, ערכו שם שביתת שבת וקראו פרקי תנ"ך ותהילים. כיוון שזה היווה השגת גבול, הייתה לאנשי המיסיון עילה להבהיל את מזכיר הקונסוליה הצרפתית ולקרוא למשטרה. פלוגת שוטרים הגיעה, פיזרה את המפגינים ועצרה עשרות מהם, שלאחר-מכן הועמדו לדין. כאמור, לא היה שום עניין לעבור על החוק, ואותה מחאה הייתה יכולה להיעשות מחוץ לגבולות אותו מקום. אדרבה, הייתה יותר ניכרת ברחוב מאשר בחצר פנימה. למחרת בבוקר, רבנו רעם בקולו על המארגן, שהיה מבחירי תלמידי הישיבה: "בחלום השחור ביותר שלי לא חלמתי על גלישה מעבר לחוק".

אך נזיפה זו לא מנעה מרבינו מלהתייצב בכל עוז וגבורה ובפומבי מאחורי כל המאבק. המפגינים הועמדו לדין ונידונו לקנס בסכומים שונים או במעצר. הוחלט לא לשלם את הקנס ולהיעצר. ביציאה לבית-הסוהר נערכה עצרת בחצר הישיבה. רבנו ביקר את היחס של הממסד אל הנוער ששגה באהבתה. המעצר היה בכלא דמון שעל הר הכרמל. רבנו בא לבקר את התלמידים ובכניסתו לחדר האוכל, לאחר שהציבור נרגע, אמר שהרואה בתי ישראל ביישובם מברך "מציב גבול אלמנה" (ברכות נח ב), שבדרך כלל הוא מברך ברכה זו מיד כשמגיע למקום, אבל כאשר יש מקום לפרסומי ניסא, הוא מעכב את הברכה. הוא אמר שהפעם ביקורו במקום אינו בנסיבות מרנינות, אך יש לזכור שגם בית-הסוהר הוא ביטוי של שלטון עם ישראל על ארצו. הוא בירך בשם ומלכות, כאשר נסמך על לשון

הרמב"ם (כדי לצאת ידי כל השיטות): "הרואה בתי ישראל ביישובן מברך ברוך... מציל גבול אלמנה" (הלכות ברכות י).

רבנו חזק את ידי התלמידים העצורים אולם לא שכח להתייחס גם לשוטרים ואמר בסוף דבריו: "מרוב ההתרגשות מגדל החוויה שכחתי לפתוח בכבוד אכסניא, ולכן נסיים בכבוד אכסניא, יוצא שנקבל רווח צדדי מכל המאורע הזה. מיום חמישי בבוקר [כ"ז בניסן] נזדמן לפגוש אנשי משטרה, ומיום רביעי, בערב הקודם, נתכנסו ראשי המשטרה וראשי 'חבר הפעילים' כדי לסדר את עניין היציאה לכלא מבלי התכתשויות וכו'. אינני פוסק מלפרסם ומלהביע הערצתי לאנשי המשטרה שלנו, וב'מי שברך' קבעתי נוסח: 'את חברנו מקדשי ה' הולכי קוממיות לבית הכלא ואת 'חבר הפעילים' ואת אנשי המשטרה'. וידידות שלנו עם אנשי משטרה של מדינת ישראל זו ידידות עם ריבוננו של עולם יוצר ובורא מדינת ישראל".

אותה הפגנה עוררה הד רב בעיתוני חוץ-לארץ שדיווחו על כך ש"בישראל מתקפים נוצרים", ונציגי מדינות זרות הגישו מחאות רשמיות. הממשלה, בישיבה שיוחדה לדיון בהפגנות, גינתה פה אחד את ההפגנות. מספר ימים לאחר ההפגנות נערכה עצרת עם נגד פעילות המיסיון. רבנו השתתף ודיבר בעצרת זו, ובדבריו פנה למשטרה שיעצרו גם אותו עם בני הישיבה שנעצרו בהפגנים נגד המיסיון. רבנו קרא שלא להרפות מהמיסיונרים עד שיפסיקו את מלאכתם הבזויה ושכל גדולי ישראל בכל הדורות חירפו נפשם על כך. כלפי התגובות על ההפגנות נגד המיסיון, שזה מזיק וזו לא דרך ולא תרבותי, אמר רבנו כי "הבטלנות הגלותית הזאת כבר עבר זמנה", וכי סכנת המיסיון צריכה לעניין דתיים ולא דתיים ויש לפעול נגדה במסירות נפש על קיום עם ד' בארץ ד'.

כעבור מספר חודשים, בכ"ב בכסלו תשכ"ד, רב מכובד מן המזרחי פרסם בעיתון ביקורת על כל מה שהיה שם. רבנו השיב לו:

עם החזקת אשרתא (יישר כוח) על דבריו ב"הצופה" של היום לזירוז פעולות להצלת ילדינו העזובים בבתי המיסיון הנוצרי ובהפקר הרחובות, הנני צריך להעיר על כמה פליטות-קולמוס שבדבריו אלה, הדורשות תגובת-תיקון.

א) "בחורי הישיבה התמימים שעזבו מקום לימודם והלכו להפגין נגד רשת המיסיון". אם תואר זה של "תמימים" מכוון להם בתמימות כ"תמימים עם ד' ותורתו" וכ"תמימי-דרך ההולכים בתורת ד'" - ניחא. אך אם זה מכוון כדאמרי

אנשי במובן של חיסרון חכמה ומיעוט פקחות ושיקול-דעת, הרי באמת בחורי-תורה אלה בעניין זה לדידי הם גילו פקחות ואומץ-תבונה יותר מאשר כל הדנים אותם בביקורת-קיטרוג. והם, אם גם עזבו באותה שעה את מקום לימודם, לא עזבו את זמן וסדר לימודים, כי סדרו את מבצעם, החשוב לכל ישראל, בזמן מנוחת-צהריים, לא על חשבון לימודם אלא על חשבון מנוחתם.

(ב) "הסערה כמעט שעברה". הסערה הזאת בהחלט לא עברה, ולא תעבור כל עוד נמצאים בארצנו אותן מכוונות-הרס-והשמד של אויבינו בנפש וברוח. כל אותם דיוני המשפטים, המכאיבים ומגחכים, לא יוכלו להשתיק את זרם-הקוממיות הזזה של תחושת-חיותנו ב"ה.

(ג) "שאין זה דרך התורה להתנפל על אלה שאינם מסכימים עמם". ידועה ומפורסמת העובדה, כי באותו מבצע של בחורי תורתנו, לא הייתה שום "התנפלות" על מישהו ולא שום אלימות-ידיים, אלא תפארת ביטוי קולו של יעקב בכוחו של ישראל שהוא בפתחון פה ושפתיים, מתוך טהרת-לב וגבורת-רוח, למען חיינו ואורך ימינו על אדמתנו אשר נשבע ד' לאבותינו.

אחר-כך, בפסח, כתב רבנו מכתב לתלמידים בכלא ופרסם אותו:

מכתב גלוי

אל מחמדינו בני-הישיבה המפוארים "הנאשמים" ואל כל בית ישראל!

ברגעים הנצחיים האלוהיים הללו, אשר לפני כניסת התחדשות-התקדשות זמן חירותנו, חג האביב של כל העולם כולו, מודעת ומובעת לכם, אחי ורעי, ואתכם לכל בית ישראל, ברכת כשרות שמחת החג, ממרום בירת קדשנו ותפארתנו.

כל נפש יהודית בריאה, מפעמת ומזדהת איתכם עכשיו על-אחת-כמה-וכמה. כולנו יודעים את ערך התהילה והתפארת אשר ישאר לכם ולשמותיכם ולעמדת-קוממיותכם בדברי ימי ישראל ונצחו - ואת ערכם של דפי-ה"כבוד" אשר ישארו בהם אל משפטי שופטים שלנו המתארים את חוקי ישראל ותורתו כנאציים והמשתפים פעולה עם אויבי חיינו.

בביטחון נצח ישראל אשר בדבר ד' אלוהינו הקיים לעולם, נתרום מעל כל ביזיונות-הקצף אשר בסתרי המדרגות של תהליך תקומתנו, אשר כקצף על פני מים וכגלגל וקש לפני רוח לא ייזכרו ולא ייפקדו, והתפארת, זו תורת חיינו ואורך ימינו וחוסן אמיתת ישועתנו, תקום ותופיע מתוך שכלולה של חירות עצמאותנו לדור ודור ולנצח נצחים על האדמה אשר נשבע ד' לאבותינו כימי השמים על הארץ.

חזקו ואמצו ושמחו בחג ישראל

(להלכות ציבור כרוז ז).

אזכור השופטים הוא על כך שאחד השופטים העליונים התבטא שאיסורי הדת לפסולי חיתון הם גזעניים, ורבנו כרך אותו יחד עם השופטים המשתפים פעולה עם אויבי-חיינו המיסיונריים.

כתוצאה מההפגנה, חוקקה הכנסת חוק המגביל אפשרות המרת דת של קטינים.

מדברי רבותינו הגדולים על הנצרות

רמב"ם (הלכות מלכים יא ד. מהדורת רמב"ם לעם):

אף ישוע הנוצרי, שדימה שיהיה משיח ונהרג בבית דין, כבר נתנבא בו דניאל, שנאמר (יא ד): ובני פריצי עמך ינשאו להעמיד חזון ונכשלו. וכי יש מכשול גדול מזה, שכל הנביאים דברו שמשיח גואל ישראל ומושיעם, ומקבץ נדחיהם ומחזק מצוותן, וזה גרם לאבד ישראל בחרב, ולפזר שאריתם ולהשפילם, ולהחליף

התורה ולהטעות רוב העולם לעבוד אלוה מבלעדי ד' (רמב"ם, הלכות עבודה זרה ט ד. מהדורת הר"י קאפח). הנוצרים עובדי עבודה זרה הם, ויום ראשון יום אידם הוא.

רמב"ם (פירוש המשניות עבודה זרה א ג. מהדורת הר"י קאפח): ודע שזו האומה הנוצרית הטוענים טענת המשיח לכל שינויי כתותיהם כולם עובדי עבודה זרה.

רבינו הרב צבי יהודה הכהן קוק (לנתיבות ישראל א סא):

מאז ועד הנה ההתייחסות הרוחנית ההערכה הדתית וההודאה באלוהותו, של אותו "פושע ישראל שעשאוהו נכרים עבודה זרה" (אגרות הראיה, אג' שעה), שהיא ההפנאה מן תוקף נצחם האלהי של ישראל אל אותו אל זר ומתנכר במקומו היא היא המומרות הגמורה בכל תוצאותיה.

*

הקריאה "בשם אלהים" וההסתה והדחה האומנותית של אכזריות בזויה ופושעת זו, היא אך מוסיפה להבליט את כל שפלות טומאתה. כל אותם פיתויי החלקות של "אהבת ישראל" המלווים אליה, מצטרפים אל כל פיתויי השמד של כל המיסיונרים והמומרים שעמדו עלינו ונתנסינו בהם בכל הזמנים.

מִן הַרְבֵּי אַבְרָהָם יִצְחָק הַכֹּהֵן קוֹק (אגרות הראיה, ח"ד א סא):

המסיתים, זאת היא צרת ארץ ישראל בכלל וצרת ירושלים העתיקה בייחוד. ההסתה, ציידת הנפשות, היא מתמדת בפעולותיה המזיקות לנו זה שנים רבות ותקופות באה"ק ובעיר הקודש.

*

אז בימי צרה וצוקה עמדו אבותינו ורבותינו הקדושים כחומת ברזל, להציל את הנפשות החלושות העלולות להיות הולכות לטמיון ע"י אמצעי ההסתה הבדוקים לבעלי מלאכה זו, ובאיסורים חמורים מאד הזהירו את העם להרחיק את דרכו מעליה ולא יקרב אל פתח ביתה, שלא יהנה מטובתה, ולא ילחם במנעמיה (= לא יקח לחם מנעמיה). הודיעו והזהירו על המוות אשר לנשמה הישראלית בסיר הבשר.

ולא בנזיד העדשים שהם מקריבים לפני הכושלים הללו, להיות להם כדגן אשר במצודה לאחוז על ידו יונות פותות. היו ימים אשר היה קשה בירושלים ובא"י בכלל, למצוא עזרת רופא ואמצעים של רפואה, ובמסירות נפש ברחו אבותינו בני א"י מלהילכד בפח המסיתים גם כאשר הגיעה הצרה עד הנפש, ובמסירות נפש אמיתית עמדו על חייהם האמיתיים ועל חיי עם ה' כולו והתרחקו מהם ומטובותיהם.

והנה עתה, רבותי ואחי האהובים, העיניים נחשכות מראות, כי התחילה הפרצה המגואלת הזאת להראות בירושלים, אשר אמנם יחידים המה המנבלים את עצמם עד לידי מדה זו אבל אם לא נמהר לתן על אלה חלושי הנפש בקול רעש גדול, הנה הם מרחיבים את הפרץ, על ידי מה שאחיהם לומדים ממעשיהם ובשביל רווח קטן של כסף נמאס, של הזלת סמי המרפא, או בשביל איזה דמיון נתעה ליחס גדולות דוקא לרופאיהם, בזמן שב"ה נמצאים כעת עמנו מאחינו רופאים מומחים, ומציאות של סמי מרפא בתכונה טובה ומספיקה, בעבור טובה דמיונית קלת ערך זו, מרהיבים עזות היחידים הללו, ומבזים עצמם את אמונתם הקדושה ואת עמם, ומשכימים לפתחיה של ההסתה בשפלות נפש נוראה.

ומאלה אשר מלאים הצטדקות כשמוכיחים אותם ומדברים עליהם על גודל עוונם, וחומר חילול השם שיש במעשיהם, מתפרצת היא מחלת השמד כארס נחש, והם הם הערבים על כל נפש אבודה והולכת לטמיון, ע"י מה שהם מקררים את היררה

של האיסור הנורא הזה, של ההשכמה לפתח ההסתה, וההנאה מאיסור הנאה האיום הזה, שהוא כרקב לבית ישראל, וערבים הם האנשים הללו בעד כל הפעולות השמדיות העלולות לצאת ע"י ההתקרבות השפלה הזאת

*

הלא הקולר תלוי גם כן בצווארם של אלו הנטפלים לדבר עבירה, שעונשם שוה לעוברי עבירה עצמם.

מִן הַרְבֵּי אַבְרָהָם יִצְחָק הַכֶּהֵן קוֹק (שמונה קבצים. קובץ ה'נז):

מהרשעה ודעותיה אין לקחת שום עזר וסיוע, אפילו מדברים הטובים שבה. מהרעיונות הנראים ומסכימים להתוכן הטוב והקודש שנמצאים באוצרה צריכים להיזהר. הארס המתדבק טמון הוא בעומק התוכי שבכל הגה מחשבה והרגשה שממקור משחת זה הם יוצאים. ודוקא על ידי ריחוק ותיעוב, על ידי ההסכמה המוחלטה שלא ליהנות ולקבל שום טובת הנאה מכל אוצר הכיעור, דוקא בזה מתאמץ הרצון, מתברר השכל, מתחזקת התכונה הטובה, וכל הנגזל ונעשק מעצמו חוזר למקורו, וישראל עושה חיל.

מִן הַרְבֵּי אַבְרָהָם יִצְחָק הַכֶּהֵן קוֹק (אגרות הראיה, ח"ד' א רעז):

וע"ד היחוסים, שהספרות המודרנית שלנו בחלקה מתייחסת לאותו המצר שיצא מגבולנו ונהפך לנו לרועץ, א חשוב לנכון להודיע לכבודו מה שאמרתי בתור תשובה לאחד מהמלומדים הנוצרים, שאם יעשה איש אליל של זהב נפגש אותו תמיד בהפסוק שקץ תשקצנו, עד אשר יבטל העובד את האליל, אז יכול הערך של המתכת לשוב אליו גם בעינינו, וכאשר עשתה האליליות המחודשת את האיש לאליל, ואנחנו כל כך סבלנו על ידי זה, והננו עומדים בתוקף התנגדותנו הנצחית לעומת האליליות הזאת, לא נמיר את הקריאה של שקץ תשקצנו בשום מושג אחר כי אם אחרי שזאת האנושיות בעצמה תבטל את האליליות של אליל זה ותודה בפומבי על האמת הגדולה שלנו; - ורק אז בזמן המאושר הוא יוכלו להיות באים סופרינו לספר על דבר איזו הערכה חיובית מהאישיות הזאת, אבל דווקא אז ולא עתה.

האויב הנוצרי

הרב שלמה אבינר

האומה המופלאה

מאות ואלפי שנים נאבקה האנושות כדי להגיע אל האור. הצו האלהי "יהי אור" פילס דרכו במחשכים לאיטו דרך מכשולים ומשברים. באדם האלילי הפראי, יותר בלטה חית האדם מאשר צלם אלהים שבאדם. אותו אדם אכזרי ניזון מהשקפת עולם אלילית המאשרת כל, המתרת כל, המקדשת כל - גם את היצר היותר גס ושפל.

עד אשר הופיע אורו של עולם, אברהם אבינו, והיה יהיה לגוי גדול, אשר ממנו תתברכנה כל משפחות האדמה. הוא לימד שהאידיאל, האושר, הוא להיות ישר וטוב, להתהלך בחסד ובמישרים, להתאהב במוסר ובצדק, לקרוא בשם ד' הטהור והנקי.

ממנו נוסדה האומה הישראלית, ממלכת כהנים וגוי קדוש, אשר הפיצה את אור המוסר באנושות, את כל האידיאלים שהם תפארת האדם, לימדה שהעולם אינו עולם של הנאות אלא עולם של חובות. בכך היא עוררה את טינת העמים האליליים, אשר רק הנאות גסות יאותו להם, ולא השכילו ולא הרגישו שחיים של חובה הם אושרו הגדול של האדם. לכן אותם עמים שנאו אותנו, וניסו לכלות אותנו, - מצרים ובבל, יון ורומא, פרעה וסיסרא, נבוכדנצר וטיטוס. להילחם נגד ד' לא יכלו, לכן לחמו נגד העם שהוא הצינור להופעת שם ד' בעולם. העם המופלא הזה היה נתון במלחמה כפולה מתמדת נגד הגויים שרצו להפסיק את קיומו הפיסי בכח הזרוע, וכן לבלוע אותו בתרבותם. מול התקפה משולבת של רעי האדם מבחוץ והיצר הרע מבפנים, לבסוף כשל כוחו, ישראל קרס, מלכות ישראל התמוטטה, קדושת ישראל התפוררה. אז בשלהי תקופת בית שני, בא תור ההתכנסות הפנימית. רעיון המדינה שהיא יסוד כסא ד' בעולם נגנז זמנית, והאומה החלה לאגור כוחות ולשקם את יחידה.

החיקוי המזוויע

אז נולדה הנצרות, מתוך התמוטטות הקשר לעם ישראל והאמון בעם ישראל. היא הכריזה שהעם הנבחר כבר אינו נבחר. הניסיון נכשל ותם. הוא חולה ללא תקווה וימות.

הוא יהיה נע נוד בעולם עד שיכלה. הוא כבר אינו עם קדוש, הוא כבר אינו עם ישראל. הוא פסולת בעלמא. ומי עם ישראל החדש? הנצרות. היהודים הם רק צאצאים ביולוגיים נפולים של עם ישראל. אבל עם ישראל האמיתי, VERUS ISRAEL הוא הנצרות. היא גנבה את זהותו של עם ישראל יחד עם תעודת זהותו: התנ"ך.

אלא שכתבי הקודש של עם ישראל מגדילים ומאדירים את החובות הנעימות של הטוהר והקודש, ואינם מתאימים לנפש האלילית הברברית. לכן הנצרות ביטלה את חוקי התורה והמוסר האלהי. ממילא אי אפשר לקיימם היא טענה: "החוק הוא הפשע". אדרבה, הוא ניתן עד כה, כדי להוכיח שבלתי אפשרי לקיימו.

או יותר טוב: אין להבין אותם כפשוטם, חוקים אלו לא היו ולא נבראו אלא משל היו. היהודים לא הבינו מאומה. אין פלא בכך, הרי הם רק יהודים בבשר לעומת הנוצרים שהם היהודים ברוח, לכן הבינו את התורה כפשוטה ולא את ה"רוח" שלה. מעם ישראל נמצצה נשמתו, והוא נותר עם הקליפה לעומת הנצרות שאחזה את הרוח בכנפיה, אותו רוח הנוח לנשוב בעולם של מילוי חפץ ולא של מילוי חובה.

מעתה תוכל להיות יווני אלילי ויהודי מוסרי גם יחד. "אין יותר יהודי או יווני", אלא שעטנז חדש, של אדם אלילי מבפנים ויהודי מבחוץ. הוא יוכל להנות מחוויות דתיות, להתמוגג בשמוע השירה הכנסיתית או האורטוריה של הנדל, בלי שזה יחייב אותו למאומה. הוא יוכל להכריז דרישה בלתי אפשרית לרוב האנושות על הושטת הלחי השניה, כי ממילא זה רק לשם הכרזה ולא לשם קיום. הוא גם יוכל ללעוג להילל שחינך: מה ששנאוי עליך אל תעשה לחברך, ולהציג אידיאל יותר מלבב: מה שאהוב עליך עשה לחברך, - שהרי ממילא אינו מתכוון לקיים לא זה ולא זה. "דת האהבה" היא ששפכה הכי הרבה דם נקי מכל ההיסטוריה האנושית, דם של מליונים, וביחוד דם יהודי.

מסע ההרג הגדול

הרי העם היהודי הוחלף ואמור לחלוף. הוא צריך לפנות את מקומו מבמותי ההיסטוריה. זאת ועוד, הוא עם רוצח, שרצח את האל בעצמו. הנוצרים לקחו אדם ועשאוהו אל, והחליטו בקונסיליום של ניקאה שהוא "אל מאל, אור מאור, אל אמת מאל אמת, לא נברא כי אם מולד, עצמו עצם האב ועל ידו נעשה הכל". גם פסוקים בתורה נהפכו "למדרש טעות ואליל", כדברי רש"י במסכת ברכות דף יב. המושג

של עם ד' הוחלף במושג של אדם-אל, אשר בשמו בוטלו החובות, ונשארה רק האצטלא החיצונית המבהיקה של החוויה הדתית.

הנוצרים לא הושיטו את הלחי השנייה כדי לקבל סטירה, אלא אדרבה חילקו לנו סטירות ביד נדיבה לכל אורך ההיסטוריה, סטירות בשם הצלב. בצלב הם היכו גופנו ומוחנו, בצלב הם דקרו ואנסו בנותינו. את מסעי הצלב הם הובילו בתוך ים של דם, דם של יהודים חפים מפשע, ילדים וילדות. פוגרומים, אינקוויזיציה, אוטו-דה-פה, השפלה ועינוי, התעללות והשמדה, מעשי שוד וגירוש, נישול יהודים מפרנסתם, הכחדת קהילות שלמות, רדיפות ורצח, מליונים של קרבנות טהורים במשך אלפיים שנה - היו מנת חלקנו.

אבל חשבנו לתומנו שאתם דת האהבה? יש לכם תירוץ על כך? אנו יודעים את התירוץ האמיתי: תחת עטיפת המילים היפות שוכנת חיית האדם. אך מהו התירוץ שלכם? - פשוט מאוד, בוודאי אנו דת האהבה ואוהבים כל אדם, אך במה דברים אמורים? באדם ראוי לשמו, אך אתם, היהודים, רצחתם את האל, לכן אין לכם קיום לא כעם ולא כאדם, וכל המרבה לרצוח אתכם ולטבוח אתכם, לשרוף אתכם ולחנוק אתכם, לענות אתכם ולרדוף אתכם - הרי זה משובח.

ובכל זאת דת האהבה אנחנו, וכל גילויי האכזריות כלפיכם אינם אלא לטובתכם, למען תזכו לאושר הנצחי, וגם עלי אדמות, אם תתנצרו, תקבלו כל טוב, אבל אם תמאנו באהבתנו זאת, תפרוץ שנאתנו בכל היקפה, באשמתכם. ראו, הוזהרתם. ואתה אבא יהודי אכזרי ממגורשי ספרד, האינך רואה שתינוקך בוכה מרעב, לכן אתן לך באהבתי לחם בעבורו, רק תמורת דבר קטן, נשק את הצלב שבידי.

לא, אנו לא ננשק ולא נתנצר. מה תוכלו לתת לנו. אנו זוכרים עדיין את אהבת כלולותינו עם ריבונו של עולם, אל אמת. תוכלו לשרוף אותנו חיים, אנו לא נמיר את דתנו שהיא יקרה לנו מחיים.

תוכלו להתעלל בנו ולהפוך השפלתנו לספורט לאומי. תוכלו לצעוק ברחוק "HEP" HEP", הֶפּ הֶפּ, כאשר יהודי עובר, בתור סימן להתנפלות כללית, למען הכותו והשפלתו, שהרי פירושו, HIEROSOLYMA, ירושלים אבודה.

ירושלים אינה אבודה

אך ירושלים אינה אבודה. יש לנו תשובה לכל רשעותכם! עם ישראל קם לתחייה, עם ישראל מתעורר לחיים אחרי גלות ארוכה. בהמשך לחמישה-עשר הפרקים הראשונים של מאמר "ישראל ותחייתו" למרן הרב קוק, המנתחים את הנצרות צרת האנושות – באים פרקים העוסקים בתחיית עם ישראל. כל נקודות הטומאה של הנצרות הולכות ונמחקות על ידי התופעה המופלאה של שיבת ציון ובניין הארץ. מכלל לאו אתה שומע הן. מתוך הנגיב של הנצרות, בולט הפוזיטיב של גאולת ישראל.

מתחילה תנועה חרישית של עם ישראל לעבר ארצו, תזוזה איטית אבל עיקשת. האפיפיור נראה רגוע ואומר להרצל: תעלה יהודים לארץ ישראל, אנו נשלח את המיסיונרים שלנו וננצר את כולכם. אך באמת אינו רגוע כלל ועיקר, הרי העם הנוצרי הוא ישראל האמיתי, LEARSI SUREV, לכן לגביו היו אמורות להתגשם כל נבואות הנביאים על שיבת ציון. אם עם ישראל יחזור לארץ, זה יטרוף את כל הקלפים.

אז מופיע הניסיון הכי גדול שבכל ההיסטוריה לחסל את עם ישראל, שנאת אירופה הנוצרית הנוראה, הפתרון הסופי לבעיה היהודית. הנאצים הם נוצרים שאינם מכחישים את נצרותם. הפולנים הקתולים מחייכים חיוך רחב בראותם את מחנות ההשמדה המוקמים בארצם. האפיפיור, פיוס ה-**II**X, האמון על האהבה העולמית, ממלא פיו מים ואינו מוחה. הכנסייה הרשמית משתפת פעולה עם הנאצים. נוצרים שמצילים יהודים עושים זאת משום שנשארו בני אדם למרות היותם נוצרים. אנשי כמורה שמסתכנים בעבור יהודים, ואף מובלים עקב זה למחנות השמדה, עושים זאת למורת רוחו של האפיפיור.

לנאציזם יש שורשים עמוקים של אנטישמיות, עליהם חונכו מליוני נוצרים במשך מאות שנים, מהמסד הנוצרי שהיה מאז ומתמיד אנטישמי, וממנו ניזונה האנטישמיות במערב, באופן גלוי או סמוי. גם אצל אירופאים אתאיסטים שהשתחררו מהנצרות הרשמית, נותרו עדיין זרעי השנאה לישראל.

שאלו כל היסטוריון: הנצרות סללה את הדרך להוצאת האדם היהודי מקהילת האדם, והנאצים ביצעו. ההכנה הרוחנית שאיפשרה לארגון רצח עם בדם קר בממדים כה עצומים ובצורה הכי מפלצתית בכל ההיסטוריה, נעשתה על ידי הנצרות, שקרוב לאלפיים שנה רצחה את עם ישראל באופן רוחני ומעשי. היא החדירה לתודעה

האנושית שיהודי הוא תת-אדם, לא-אדם, יצור מיותר ומזיק שיש להיפטר ממנו, ויאה להפיץ עליו עלילות דם ושקרים. ואז, רוויים שנאה, בלי יסורי מצפון, יכולים פראי האדם להשמיד באכזריות נוראה מליוני אנשים נשים וטף.

בכל זאת, בחסדי ד' עלינו, מעשה השטן נעצר. ולא עוד אלא שמדינת ישראל עומדת בפתח. שוב נזעק האפיפיור ובשלהי השואה, משגר מכתבים חשאיים לראשי בעלות הברית: "הקמת מדינה יהודית היא פשע לכל העולם הנוצרי, ויש להשתדל למונעה בכל דרך אפשרית". לא רק דאגה לכס שלו, אלא לעולם הכלל נוצרי.

מדינת ישראל-האמיתי

אך מדינת ישראל קמה על פי פקודה אלוהית. זה ביטול היסוד הראשי של התאולוגיה הנוצרית, המיוסדת על העונש הנצחי של ישראל. בנדודיו ובגלותו הוא מוכיח את צדקת הנצרות, והנה עתה הוא קם לתחייה. המציאות טופחת על פניהם, והם אינם מצליחים לשנותה. התכנית ההיסטורית מתקיימת בדיוק כפי שניבאו הנביאים ביחס לעם ישראל, כנראה הוא ישראל האמיתי.

הקתולים מתרצים: מדינת ישראל תיפול בקרוב. וממילא זו אינה תחייה, אלו אינם יהודים, אינם יהודים של שמע ישראל, זו סתם מדינה חילונית, סתם אוסף קטן של כמה אנשים שעשו לעצמם איזה ארגון פוליטי. ליתר ביטחון, מדינה זו כלל אינה קיימת. משל לרופא שניבא שהחולה ימות והוא בעצם כבר מת, אך הוא דווקא מבריא, מתהלך להנאתו וממוטט את כל תאוריית הרופא, שרק נותר לו להתכחש למציאות, ולהודיע קבל עם ועדה, שבאמת החולה מת, ומה שרואים, אינו אלא רוח רפאים בעלמא.

אכן, בשנת תשכ"ד, האפיפיור פאולוס ה- מודיע על רצונו לבקר, לא במדינת ישראל, שהרי אינה קיימת, אלא במקומות הקדושים לנצרות במזרח התיכון. הוא מסרב להיכנס לארץ ישראל דרך שעריה הרשמיים, לדעתו מי שאין לו שער אינו קיים. לכן יוצרים למענו פתח מיוחד בגבול המדינה דאז, על יד מגידו. כל ממשלת ישראל וכל נכבדי המדינה מחכים במעבר הגבול, אך הוא עובר כאילו אינם קיימים. הרב הראשי הרב יצחק ניסים הוא שמציל את כבודה של המדינה ומסרב לקבל את פני האפיפיור: אם הוא רוצה לראות אותי, שיבוא אלי. אחרי עוזבו את הארץ, שולח

האפיפיור מכתב ברכה ל"נשיא, תל אביב", לא ראש הממשלה ולא ירושלים. הרי המדינה אינה קיימת.

אלא, שאי אפשר להכחיש את המוחש לאורך ימים. ראש ממשלת ישראל מבקרת בותיקן, מקבל אותה האפיפיור, ומוכרח להניף שם את דגל ישראל, כמין פשיטת רגל של הנצרות.

לבסוף אין ברירה, הוא אנוס על ידי המציאות, הותיקן חייב להכיר בקיום המדינה וליצור יחסים דפלומטיים. אולי באותה הזדמנות תביעו חרטה על כל הדם היהודי שנשפך – מציעים נציגי מדינת ישראל. אין בכך תועלת, משיב הותיקן, וכי על ידי בקשת סליחה המתים יקומו לתחייה. נפתח דף חלק ונשכח את העבר. עתה יש לכם מדינה, אנו מבטיחים לכם, מכאן ואילך לא נטבח אתכם.

באמת מחווה מרגשת.

אבל זו רק מחווה. הקתולים הינם בעלי מדיניות פרו-ערבית מובהקת, הם לוחצים בלי הרף לבינאום ירושלים, וגם פועלים למוטט את המדינה על ידי תמיכה בארגוני הטרור, אויבי ישראל, במסווה של צדק והומניות. הרשת העולמית של כת הישועים, חיילי האפיפיור, רוקמת בסתר תכניות מורכבות ומסובכות לערער קמעא קמעא את יציבות מדינתנו.

הנצרות היא אויבתה מספר אחד של מדינת ישראל. עם הערבים יש סכסוך שכנים לא מהותי. הם התרגלו לגור פה, ופיתחו עקב זה אמביציות של שלטון. גם האיסלם אינו עבודה זרה. אך עם הנצרות יש מאבק קוסמולוגי על המהות, האם אנו עם ישראל או לא.

הנצרות היא הצרה היותר גדולה שקמה נגדנו אי פעם. הרמב"ם מסביר בהתחלת הלכות תפילה, שנגדה תוקנה תפילה מיוחדת "על המינים", שיהודים אומרים שלוש פעמים ביום.

לפרוטסטנטים יש על פי רוב תירוץ אחד בדבר קום מדינת ישראל: היא אינה אלא שלב בגאולה הנוצרית העולמית; כאשר המפעל הציוני יגיע לשיאו, תהיה התעוררות דתית וכולם יתנצרו. לכן הם כאילו אוהבי המדינה, רוצים בקיבוץ גלויות ובשגשוג הציונות, כדי שלבסוף בפסגת התחייה, הכל יתהפך לנוצרי.

הצד השווה של כל הנוצרים – השאיפה לחיסולם הסופי של עם ישראל ומדינת ישראל, בשלב זה או אחר.

הערפד המיסיונרי

בינתיים אלו ואלו אינם טומנים ידם בצלחת, אלא מוצצים את דם נשמותינו בדרך מיסיונרית. שמונת אלפים מיסיונרים נוצרים במשכורת מלאה ועוד עשרות אלפים למחצה לשליש או לרביע פרוסים בכל מלוא רוחב הארץ, באופן גלוי או סמוי, ואורבים לכל משפחה יהודית במצוקה כספית, נפשית או בריאותית כדי לצוד את נפשתייה. יש להם כספים בלי סוף ושיעור, ויש להם שיטה שלמה איך לדבר בעקיפין, בהתחלה עזרה, סיוע וכסף, כאילו לשמה, בלי לגלות את מזימותיהם. לאט לאט הם מטילים את רעלם המיסיונרי, וגם עוסקים במשלוח תדירי של משפחות לחוץ לארץ כדי לצרפם לקהילות נוצריות שם. הם נשבעו להביא את נשמות ישראל לדת שלהם. בעבורם, לנצר יהודי, זאת החובה היותר עליונה, כלומר לעקור את נשמתו משורש ישראל.

כל האמצעים כשרים למטרה זו של עקירת עם ישראל. הם לא ניחו את נשקם. כאמור לעיל, המלחמה אינה מעשית בלבד אלא במקורה אידאית, נגד בחירת ישראל, נגד האומה שקדמה לכל ועלתה במחשבה כדי להעיד על יחוד ד'. כאמור, המגמה התאורטית הרוחנית והמעשית למחוק את נצח ישראל - היא הלשד התאולוגי של הנצרות. מראשית הופעתה היא רודפת אותנו. עתה המציאות טופחת על פניה, ההיסטוריה מוכיחה את צדקתנו, בראותנו עין בעין התקיימות חזון הנביאים: אנו קמים וחוזרים אל ביתנו. אז הנצרות משתדלת, דרך מגפה מיסיונרית בצורות שונות לשרוף את נשמתנו, שזה כמו לרצוח את גופנו. מראש, העם הזה חייב היה להיעלם, בהיותו מיותר ומוחלף על ידי ישראל האמיתי, ENVERUS ISRAEL אך הוא עקשן ואינו נעלם מעצמו. לכן ניסו להיפטר ממנו על ידי שמדות פוגרומים, אך גם זה לא הועיל. זו תעלומה חסרת פתרון.

אז צצה תאוריה חדשה: העיקר שעם זה יהיה עלוב. מצבו השפל מכריז: ככה ייעשה לאיש אשר לא יאמין באותו האיש. "דבר מוזר אבל ראוי לתשומת לב הוא לראות את עם ישראל שורד כל כך הרבה שנים ותמיד עלוב. הוא נחוץ להוכחת אמתותו של ישו. ועל מנת להוכיחה הוא שורד, והוא אמיתותו עלוב; מפני שרצח את האל, נגזר עליו להיות עלוב, והוא מצליח להישרד למרות היותו עלוב" - כך כותב ההוגה הנוצרי המפורסם פסקל. לכן חשוב מאוד לדאוג לכך שעם ישראל יישאר נרדף, שפל וסובל, הרי בזה תלויה אמיתות הנצרות. "מצבו משמש בדרך השלילה ראיה לתהילתם של אלו שבחרו בישו" - כותב אב הכנסייה, אוגוסטינוס הקדוש. מי שרואה ביהודים מקוללים נצחיים, הוא הוא הקדוש.

אבל התהפכו היוצרות, עם ישראל כבר אינו עם מסכן, אלא עם חשוב ומכובד, עם מדינה וצבא, עצמה וכלכלה, גור אריה יהודה הדורך על במותי ארץ.

לכן נותרה האפשרות האחרונה: התנצרות. אדרבה, זה עוד יותר טוב מאשר רצח או השפלה. יהודי שמתנצר הוא הוכחה שהנצרות דיברה אמת. פסקל כתב: "מה יכולים היהודים לעשות, האויבים של המשיח ישו? אם הם מקבלים אותו, הם מוכיחים את אמיתותו על ידי קבלתם משום שהם העם המחכה למשיח, ואם הם דוחים אותו, הם גם כן מוכיחים את אמיתותו על ידי דחייתם", כי הם עלובים, בזויים, שפלים וסובלים. אלא אפשרות שנייה זו כבר אינה קיימת, ואין מוצא אלא שיתנצרו. המיסיונרים ממשיכים בצורה נמרצת את המשימה של האינקוויזיציה, ועמלים להפיל בפח יהודים תמימים בכל דרך אפשרית. בנפש הנצרות הוא.

התעמולה המיסיונרית אוחזת בכל הסוואה של אומנות, ספרות, שירה, כגון הצגת "המשיח" של הנדל, ספוגת מוטיבים נוצריים, שהיא יריקה גדולה על נחלי הדם היהודי ועל תחיית האומה, אך היא מסממת ומעוותת על ידי כוחה האסתטי הסוחף. זהו אמצעי ותיק של הנצרות לחבב את המושגים שלה על ידי חוויה אומנותית, שירה מרגשת ואקסטזה דתית.

אומני השכחה

עתה יבואו לבקר בארצנו הקדושה מליוני נוצרים, בתמימות מעושה של שכחת העבר. כאילו קול הדם כבר אינו זועק מן האדמה, כאילו כל הקברים לא נכרו, כאילו הטלאי הצהוב לא היה, כאילו כל דברי ההסתה והשיסוי לא נאמרו, כל הפוגרומים לא התקיימו, כל הגזרות לא נגזרו, כל הוויכוחים הכפויים על ידי המלכות לא נערכו, כל הדרשות הנוצריות שיהודים הוכרחו לשמוע לא נדרשו, כל המוקדים לא הוצתו, כל השרופים לא נשרפו, כל הנדקרים לא נדקרו, כל המעונים לא עונו, כל האנוסות לא נאנסו. לא היו עלילות דם מעולם, נחשולי הדמים לא היו ולא זרמו. ספרי תורה וכרכי התלמוד לא נשרפו. הבריון הנוצרי המחזיק סכין ביד אחת וצלב ביד השנייה, מוכן לתת ליהודי את חייו אם ינשק אותו סמל - לא היה ולא נברא.

אחרי אלפי שנות טרור ואימים שהסתיימו בשואה, אותם נוצרים אינם מתביישים, אינם מבקשים סליחה, אלא ממשיכים לשדוד נשמות יהודיות ולשכנע אותן להצטרף לדת האהבה. עכשו שיש לנו מדינה, בחסדי ד' עלינו, כבר אינם יכולים

לחמוס, לאנוס ולרצוח בשם הכנסייה, אך מן הנשמות אינם מרפים.

אולי הגיע הזמן שתניחו אותנו לנפשנו?! כבר ניסיתם לשכנע אותנו מול המוקד שהגאולה המקווה המביאה אושר לעולם כבר הגיעה לפני אלפיים שנה, שלא ליש בן שהוא האב עצמו, ששלושה הם אחד ואחד הוא שלושה, כבר שמענו את כל ההוכחות מפסוקים על מי שירד מן השמים, נהיה בשר מרוח הקודש ברחם בתולה, מת, נקבר, קם לתחייה, יושב בשמים ועתיד לחזור. שמענו בתוך הלהבות, והשבנו: שמע ישראל ד' אלוהינו ד' אחד. אז אולי בכל זאת הגיע הזמן שתניחו לנו.

כל בניין הנצרות בנוי על הרס עם ישראל, ועתה האדמה רועדת תחתיה עם תקומת מדינתנו. השקר היותר גדול בתולדות האנושות הולך ומתנדף. התקווה האחרונה לחסל אותנו היא המיסיון. כמובן לא יצליחו, כמו שלא הצליחו עם המוקד, קל וחומר לא יצליחו עתה בדורנו ההולך ונגאל בפקודה אלוהית.

סכנת המיסיון צריכה להסעיר כל נפש יהודית, של דתי או חילוני. כל מי שרואה עצמו אחראי לעתיד האומה, צריך להילחם נגד מכונת הרס ושמד זו של אויבי חיינו, של גוזלי נשמותינו.

נדע שגם ייסורים אלה שייכים למהלך תחייתנו. אך על אף כל המכשולים אנו שבים אל הנצח, נצח ישראל שלא ישקר ולא ינחם.

שו"ת בעניין המסיון

הרב שלמה אבינר

כסף נוצרי

ש: לא לקבל כסף מקרן הידידות נוצרית יהודית, זו הנהגה טובה או הלכה גמורה?
ת: הלכה גמורה. כך פסקו רבנים גדולים: הגר"א שפירא, הגר"מ אליהו, הגר"ע יוסף, הגרי"ש אלישיב, בי"ד העדה החרדית, בי"ד חב"ד ועוד רבים. זה מחזק בעקיפין את המיסיון ועוד סיבות.

נוצרים אוהבי ישראל

ש: נוצרים אוהבי מדינת ישראל שמתנדבים לעזור בשדות ומחבקים אותנו - זה מחמם את הלב?
ת: זו האיסטרטגיה הידועה שהם החליטו עליה: לחבוק ולחנוק. יש אכן אהבת המדינה אך גם אהבת ההתנצרות.

אוונגליסטים

ש: האם לכל האונגליסטים יש אהדה למסיון נוצרי?
ת: תרגום המילה הזו הוא: מביא הבשורה = מסיונר.

התגשמות נבואה

ש: האם מה שנוצרים באים לעזור ביש"ע הוא התגשמות דברי הנביאים?
ת: כן, שניבאו שהנוצרים יחפשו כל דרך עקיפה לנצר אותנו.

קרן לידידות

ש: אני אוספת כספים לאנשים במצוקה. העבירו לי כסף מהקרן לידידות נוצרית-יהודית והחזרתי אותו. טוב עשיתי? הרי הכסף אינו עבורי?
ת: טוב מאוד עשית. לא עושים מצוה על ידי עבירה. וד' ימלא חסרונו ממקור טהור.

סיוע נוצרי

ש: אם יש לנו יחסים דיפלומטיים טובים עם נוצרים התומכים במדינה, מדוע

הרבנים אוסרים לקבל מהם כסף לצדקה ושאר עזרה?
ת: פוליטיקה היא הכרח קיומי, אך אין זה מתיר קשר אישי עם נוצרים ושנוררות.

כסף נוצרי

ש: חילקו לי תלוש של כסף מקרן ידידות נוצרית יהודית. אחר כך שאלתי כמה
רבנים ופסקו שחייבים להחזיר. סמכתי על כסף זה לקנות מזון, ונגרמה לי עגמת
נפש. אז למה הם מחלקים?
ת: אכן הם גורמים עוגמת נפש להרבה אנשים.

קייטנות מכסף נוצרי

ש: מותר לשלוח ילדים לקייטנות הממומנות על ידי כסף של הקרן לידידות נוצרית
יהודית?
ת: לא. לכן יש לבדוק אם הן ממומנות על ידי המדינה או על ידי כסף אוונגליסטי,
שזה הנאה מכסף גוי, מכסף עבודה זרה, ומחזק את המיסיון בישראל (ע' אגרות
הראיה ד עד-עו - מ"צ).

כסף נוצרי א'

ש: האם מותר לקבל כסף נוצרי, כגון מקרן "האחווה הבינלאומית של נוצרים
ויהודים" המכונה בקיצור: "קרן לידידות"?
ת: ודאי שלא. זה טומאה וחילול השם, ומסייע בסופו של דבר למסיון, גם בגלל
הקרבה שנוצרת. כך פסקו גאוני הדור הגר"א שפירא ובעקבותיו הגר"מ אליהו,
הגר"ע יוסף, הגרי"ש אלישיב, הגר"נ קרלין, הגר"ד ליאור, הגר"ר שמחה הכהן קוק,
הבד"ץ, בית דין חב"ד ועוד.

כסף נוצרי ב'

ש: מותר לשלוח את הבן שלי ללמוד במוסד המקבל כסף מארגון נוצרי?
ת: אסור לקבל. אך המוסד גם מקבל כסף אחר כשר, לכן מותר ללמוד שם.

כסף נוצרי ג'

ש: האם לתרום לעמותה שבלוגו שלה יש עמותה המקבלת כסף נוצרי?
ת: לתרום לעמותות אחרות.

כסף נוצרי ד'

ש: האם כדאי לפרסם בישיבה על לוח מודעות את רשימת הארגונים שמקבלים כסף נוצרי?
ת: חייבים לשאול את ראש הישיבה.

אוונגליסטים

ש: האם לכל האוונגליסטים יש אהדה למסיון נוצרי?
ת: תרגום המילה הזו הוא: מביא הבשורה = מסיונר.

נוצרים אוהבי ישראל

ש: נוצרים אוהבי מדינת ישראל שמתנדבים לעזור בשדות ומחבקים אותנו - זה מחמם את הלב?
ת: זו האיסטרטגיה הידועה שהם החליטו עליה: לחבוק ולחנוק. יש אכן אהבת המדינה אך גם אהבת ההתנצרות.

כסף נוצרי

ש: מותר למרפאת שיניים לקבל כסף מקרן ידיות נוצרית?
ת: לא.

קייטנה מכסף נוצרי

ש: יש קייטנות בבית ספר ש 80% מהכסף ממשרד החינוך ו 20% משנוררות מנוצרים. מותר לשלוח לשם את הילדים?
ת: אם אפשר, ל 80% מהשעות. אם לא, לוותר.

מידע חדשותי על הכסף הנוצרי

ש: נודע לי שמשרד החינוך חוזר בו לגבי שימוש הכסף הנוצרי לגבי השנה הבאה. האם לאור זאת אפשר להעלים עין ולהחליק את הנושא לגבי השנה הזאת?
ת: איסור מוחלט בגלל שש סיבות שכל אחת מספיקה: א. איסור הנאה מעבודה זרה, אפילו חד פעמי. ב. איסור פתיחת הדלת למסיון, אפילו סדק צר. ג. איסור לקבץ נדבות מהגויים, אפילו שנור קטן. ד. איסור מתן דריסת רגל שקשה להיפטר ממנה, אפילו דריסה קטנה. ה. איסור לפסוק איסור ופתאום להתיר. ו. איסור לקבל כסף למשרד החינוך בלי מכרז, הליך שאינו תקין. סיכום: כסף נוצרי, לא בבתי ספר שלנו.

קייטנות עם כסף נוצרי

ש: אם מבטיחים שבשנה הבאה בקייטנות לא תהיינה כסף נוצרי, האם אפשר בשנה הזאת?
 ת: לא. לא עושים עבירה אפילו פעם אחת. במיוחד הקשורה לעבודה זרה, שהתורה מאוד החמירה.

קייטנות עם כסף נוצרי

ש: בבית הספר שלנו יש מימון לקייטנות בכסף נוצרי. האם אפשר להשתמש בכסף זה תמורת הבטחה שבשנה הבאה יהיה כסף טהור?
 ת: לא. אין להנות מכסף טמא אפילו פעם אחת. לא הכל אפשר לקנות בכסף.

קייטנות עם כסף נוצרי

ש: בבית הספר שלנו יש מימון לקייטנות בכסף נוצרי. האם אפשר להשתמש בכסף זה תמורת הבטחה שבשנה הבאה יהיה כסף טהור?
 ת: לא. אין להנות מכסף טמא אפילו פעם אחת. לא הכל אפשר לקנות בכסף.

מסע צלב הכסף

הרב שלמה אבינר

שאלה: מה עמדת ההלכה לגבי קבלת תרומות מגופים נוצרים?

תשובה: קודם כל, יש לדעת שבכלל לא צריך לקבל כסף מגויים, גם מגויים שאינם נוצרים. מצב זה מוגדר בגמרא כ"אוכלי חזיר", שכן זה חילול השם, זו התנהגות כמו אכילת חזיר. להיות קבצן, להיות שנורר, זה ביזיון גדול, ומכסף של גויים – זה ביזיון גדול מאוד. מה פתאום שהגויים יפרנסו אותנו? האם אנחנו לא יכולים להסתדר לבד? עשו חשבון – כל הכסף מכל ארגוני הגויים למיניהם, אינו מגיע לתקציב המדינה לחצי יום. אמנם אחרי קום המדינה הייתה מצוקה נוראה ואיומה, וגם במצב כזה היה ביזיון לקבל כסף. אבל היום המדינה שלנו עשירה. תארו לעצמכם אדם עשיר שעומד ברחבת הכותל ואוסף כסף. מדינה עשירה שמקבלת כסף מגויים, זה חילול השם בכפל כפליים.

לגבי ארגונים של נוצרים, הבעיה חמורה עוד יותר. מאז התחלת ההיסטוריה, הנוצרים מנסים לחסל אותנו. הם ניסו להרוג אותנו, ולא עלה בידם. אחרי שניסו לפזר אותנו, לגרש אותנו, אנחנו עדיין קיימים.

ניסו לפגוע בנו כלכלית, ואנחנו עדיין קיימים. ניסו לבזות אותנו ולהשפיל אותנו, ואנחנו עדיין קיימים.

מה שמתרחש עכשיו מתואר בספרות הנוצרים כ"מסע צלב הכסף": בעזרת כסף נחסל אותם. הם מסכמים זאת בשתי מילים: **לחבוק ולחנוק**. כיוון שיתנו לנו כסף, הם יהפכו לידידים שלנו, וכך הם יוכלו להגדיל את ההשפעה המיסיונרית. יש בארץ עשרות אלפי מיסיונרים, עם תקציב של מאות מיליוני דולרים. כמובן, אין זה אומר שאותו אדם המקבל את הכסף סופו להתנצר, אבל מתן הכסף פותח להם שערים. הם מקבלים כרטיס כניסה לתוך החברה, כדי להפיל אותה על ידי המיסיון. וכבר כתב מרן הרב קוק באגרותיו (ח"ד א סא): אינך יכול לקבל כסף מנוצרים, כאשר מי שישלם על כך הוא יהודי אחר שיתנצר, זה בלתי מוסרי. גדולי הרבנים אסרו לקבל כסף מנוצרים: הרבנות הראשית, הג"ר אברהם שפירא זצ"ל, הג"ר מרדכי אליהו זצ"ל, בית הדין של חב"ד, בית הדין של העדה החרדית ועוד.

שאלה: ומה בדבר הטענות שמדובר בפיקוח נפש?

תשובה: אין במדינת ישראל אדם שמת מרעב. זה לא נכון, זו סתם הוצאת שם רע על עם ישראל. כאשר יש אדם במצוקה, אפשר להשיג עבורו כסף. שירותי הרווחה מזרימים עשרות מיליארדים. ויש גם הרבה גמ"חים כשרים.

אני מכיר ארגון צדקה אחד שמקבל בין השאר כסף נוצרי, ושמונים אחוז מהתרומות הולכות לכיס של מנהלי הארגון. הם מדברים יפה על קבלת תרומות עבור עניים ומסכנים, אבל הכסף הולך אליהם, ד' ירחם עליהם ויחזיר אותם בתשובה.

כאשר נוסדה ישיבת 'עטרת כהנים' לפני שלושים שנה, ניגש אלי גוי אמריקאי נחמד ושאל אם אנחנו בונים את בית המקדש. השבתי שלא. שאל אותי: אבל אתם רוצים את בניין המקדש? עניתי: בוודאי אנחנו רוצים, מי לא רוצה? הוא הוסיף לשאול: מה אתם עושים בשביל זה? השבתי שאנחנו לומדים תורה ומתקנים את המידות. ואז הוא אמר: אני מוכן לארגן תרומה בשבילכם מפרוטסטנטים אוונגליסטים, בסך חמישים מיליון דולר לשנה. אתה מסכים? השבתי לו במילה אחת: לא. הפסדתי 50 מיליון כפול 30 שנה, שהם מיליארד וחצי דולר. אבל אני לא מתחרט.

ובחלומי אני בכנסיה

הרב שלמה אבינר

ובחלומי אני בכנסיה נוצרית, כנסיה מעוטרת בקישוטים מפוארים, אך אני מרגיש חנק בגרון. ריח דם עולה באפי, דם יהודי שנשפך לאורך הדורות, דם של רציחות ועינויים, העברה על דת וגירושים. אני מרגיש סירחון נורא.

אני רוצה לברוח אך אני קופא במקום. פתאום אני רואה שנכנסים נציגי ארגונים דתיים וחרדים, מנהלי ישיבות ורבנים חשובים. אני משפשף את עיניי, איני מאמין למראה עיניי. חלום זוועה נורא. אני צובט את עצמי כדי להתעורר, אך אני עדיין כאן.

כל הנציגים וכל הרבנים יושבים מחויכים ושבעי רצון מעצמם. ודאי הכריחו אותם לבוא לכאן. אני זוכר שבתקופות שחורות של עמנו הכריחו אותנו לשבת בכנסיות ולהקשיב לדברי הכמרים המטיפים. אך כיצד חזרנו לזה? הרי עתה יש לנו מדינה? כנראה אין מקשים קושיות על חלום זוועה.

והנה המקהלה מתחילה לשיר. איני מבין מילה מן המלל הנוצרי, אך אין הוא מעניין אותי. הוא מנסר לי את האוזניים וראשי סחרחר עלי.

אז ניגש כומר ומתחיל לדבר: אני ראש הכנסיה, הפסטור ג'והן האגי. ברוכים הבאים לכנסיית קורנרסטון בסיום שלושה ימי חגיגו הנוצריים. ואני שמח על הזכות שנפלה בחלקי להעניק לכל אחד מכם תרומה דתית, תרומת האוונגליסטים, לכל אחד מכם עד מליון דולר.

מה?! אנו נקבל תרומה מגויים! מה?! האם אנו שנוורים? קבצנים? הרי אסור לקבל כספי גויים בפרהסיה! (רמב"ם מתנות עניים ח ט. שו"ע יו"ד ונד ח). ואם זה רק ליהודים, חמור עוד יותר (ט"ז שם). אני מתבייש! איזה חלום נורא!

והנה ניגש נציג ... לעיני כל המצלמות, בשידור חי, ומקבל שיק ענק מבריסטול בגודל מטר, מול כל המצלמות! איני מבין, הרי הרבנות הראשית אסרה לקבל כסף נוצרי... והנה נציג נוסף... איך בכלל נכנסנו לכנסיה נוצרית, והרי אסור להיכנס! (חכמת אדם פד טז. ברכ"י יו"ד קמה טו. שו"ת יביע אומר ב יו"ד יא).

אחריו עוד נציג... איני מאמין. גם הם נכנסו! הרי הרמב"ם כתב שאסור לעבור

בעיר שיש בה עבודה זרה, וקל וחומר לדור בה. אלא שאין לנו ברירה ומתקיים בנו
 'ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם, עץ ואבן' (פהמ"ש ע"ז דף יא).

ושוב, נציג מוכר... לא ייתכן! אותה חסידות חזקה יוצרת השפעה ותלות בנצרות.
 אוי, כמה גדול הפיתוי לקבל כסף! השוחד יעזור עיני חכמים.

מוסד... והפנים שלי נפלו. הרי זה מחזק את מעמדם של הנוצרים בארץ, הרי בגלל
 הכסף שלהם החוק שרצינו לחוקק נגד המיסיון נפל כמה פעמים.

מוסד... הרי הגר"מ אליהו אסר לקבל כסף נוצרי, והגר"א שפירא, והגר"א וייס,
 והגרי"ש אלישיב, והגר"ע יוסף ועוד ועוד.

וישיבת... אוי! שכחתם שהבד"ץ אסר! שכחתם שבית דין חב"ד אסר!

נכון... זה רק חלום...

נזכרתי ברבי יהודה החסיד: "כומר אחד היה חייב ליהודי כסף, וידע הכומר שהוא לא
 ילך אחריו לבית התיפלות, וכשהיה הולך לתבוע חובו, הלך הנכרי לבית התיפלות,
 ולא רצה היהודי לילך אחריו שם" (ספר חסידים ס תלה). ופה באים לכנסיה עבור
 כסף!

גם ארגון... אולי לא ראו את דברי רבי יהודה החסיד: "איש אחד הלך בבית עבודה
 זרה ונתחרט, שאל לזקן להורות לו מה לעשות, אמר לו באיזה יום היה כך וכך.
 תתענה בכל שנה באותו יום וכן עשה" (ספר חסידים שם). נקווה שיצומו.

ישיבת... ומה עם הנפש שלנו? כן, כך עוד רבי יהודה החסיד: "יהודי אחד הלך בחצר
 בית עבודה זרה, כשיצא שמע בת קול שאמרה: 'ואותי השלכת אחרי גוך'. והתענה
 כל ימיו" (ספר חסידים שם).

המרכז הנוצרי יהודי ב... זה לא מפליא... אבל למה בכלל בעיר הקודש... יש מרכז
 כזה?...

בית הספר הרפורמי... נכון שהם רפורמים, אבל הם יהודים, אחינו, ולא נוצרים. אוי
 ואבוי. הם לא מבינים שעצם קבלת הכסף נותנת אשראי לנוצרים בארצנו?

יש אפילו רבנים שהתחבקו עם אותו כומר. כל זה בשביל מיליון דולר. אוי, כמה גדול
 כוח הכסף.

ועתה מתחילים לשיר: "הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד".

לא! אינכם אחיי! קודם בקשו סליחה על שרצחתם את אבותיי ואמותיי, את גופם ואת נשמתם. ואיני יודע איך תוכלו לכפר. בואו אלי בצנעה לארצי ובקשו סליחה ואז נדון.

אוי, כמה גדול כוח הכסף! כל העלובים האלה אינם מבינים שקבלת כסף מנוצרים מחלישה את ההתנגדות של יהודים חלושי נפש לקבל את ישו הנוצרי? ואיפה הכבוד העצמי שלנו?!

מהר! מהר! לברוח מחלום הזוועה הזה! הכנסת הצלם להיכל! מסע צלב הכסף!

אבל אין זה חלום! זו מציאות!

כמובן, אני לא שם חלילה. מהר לברוח!

אני יוצא מחלום הבלהות וחוזר לחלום שלי, שלנו, "בשוב ד' את שיבת ציון היינו כחולמים". "עומדות היו רגלינו בשערייך ירושלים". אני יושב לי בישיבה שלנו 'עטרת ירושלים' ואני נזכר באדם שבא לבקרנו לפני שלושים שנה, וזה בערך מה ששאל אותי: "אני מייצג אוונגליסטים רבים, ואנו מעוניינים לקדם את בניין בית המקדש, לכן פניתי אליכם כי הישיבה שלכם הכי קרובה למקום המקדש. האם אתם מכינים בניין בית המקדש? לא... אהה, אתה אומר שעל ידי לימוד תורה וקיום מצוות, מידות טובות ויראת שמים מקרבים בניין בית המקדש... בסדר... אז אנו רוצים לעזור לכם. יש בארצות הברית 50 מיליון אבנגליסטים. אני אגבה מכל אחד דולר אחד בלבד לשנה, כך שכל שנה תקבלו 50 מיליון דולר עד שיסתיים בניין בית המקדש. זו ההצעה שלי, אתה מסכים?"

אתם יודעים מה עניתי לו? רק מילה אחת: "לא"!

ניתן לצפות באירוע באתר:

<http://www.kr8.co.il/BRPortal/br/P102.jsp?arc=109447>

קייטנות ילדים עם חזיר!

הרב שלמה אבינר

לכאורה זה משמח שמשדך החינוך של מדינתנו מארגן קייטנות לילדינו בחופש הגדול. אך מהר מאוד שמחה זו הופכת לתוגה נוראה כאשר נודע שיאכילו בחזיר את ילדינו. לא רק בחזיר אלא גם בחזיר. אף יהודי חלש ביהדותו מזדעזע בעומק נפשו כאשר הוא עומד מול מאכל של חזיר. עד כדי כך שרבותינו הקדושים בגמרא אף נמנעו מלבטא את המילה חזיר ובמקום זה כתבו: "דבר אחר". ומוכן לגמרי מה שכתבו: "אוכלי דבר אחר פסולים לעדות" (סנהדרין כו ב). ורש"י פירש: "מקבלי צדקה מן הנכרי דהוי חילול השם". וכן בתוספות. נכון הדבר לגבי היחיד, קל וחומר לגבי האומה. אומה בריאה היא אומה עצמאית, בלי תלות בגויים. והרי הקייטנות האלה ממומנות חלקית על ידי הקרן לידידות נוצרית-יהודית הניזונית מתרומות של גויים נוצרים.

מה שמחמיר נבלה זו היא שמדובר בנוצרים אוונגליסטים כלומר תומכי מסיון, כך שמקבלי כסף נותנים לגיטימציה למסיון, אחיזה למסיון, דריסת רגל למסיון. כך שאין זו אכילת חזיר רגיל אלא חזיר בריבוע, חזיר חזיריים.

אך בל נטעה לחשוב שמדובר כאן באיזו מידת חסידות, איזו חומרא, איזו הנהגה טובה בלבד. לא כן! זו הלכה מפורשת בגמרא שנפסקה ברמב"ם ובשולחן ערוך, וכן פסקו גאוני הדור שאסור לקבל כסף מאותה הקרן לידידות, הלא המה: הרבנות הראשית לישראל, בד"צ העדה החרדית, בית דין חב"ד, הגר"א שפירא, הגר"מ אליהו, הגר"ש אלישיב, הגר"ע יוסף, הגר"ט וייס, הגר"א וייס, הגר"ש אוירבך, הגר"נ קרלין ועוד רבים (מידע מפורט באתר שפה ברורה: www.safabrura.022.co.il/ .BRPortal/br/P120).

לו היינו במצב של פיקוח נפש, השאלה אם מותר לקבל היתה מובנת, אך ברמת החיים שלנו, אין שום הצדקה להיות קבצן או ביידיש שנורר. אך האמת חייב להיאמר שגם במצב של פיקוח נפש של שנת תר"פ פסק מן הרב קוק שחולים אנושים לא יקבלו תרופות וטיפול רפואי מאותם נוצרים. הוא מחה בכל תוקף נגד ה"פרצה המגואלת הזאת", בשביל "ריוח קטן של כסף נמאס". הוא קרא למסירות נפש, כי כל המקבלים אותו כסף "ערבים הם האנשים הללו בעד כל הפעולות

השמדיות העלולות לצאת על ידי ההתקרבות השפלה הזאת... נעשים הם שלוחים לדבר עבירה... וכל המכשלה הארורה הזאת... הלא הקולר תלוי כן בצוארם של אלו הנטפלים לדבר עבירה... על כן קולי קול מר צורח...". ועיין שם באריכות באגרות (חלק ד עמ' עד-עו).

לכן אנו אומרים לקרן לידידות נוצרית: קחו את כספכם הארוך בחזרה, קחו בחזרה את ה-180 מליון שקל שאתם זורקים לנו כל שנה, אינינו צריכים שתאכילונו בחזיר. ב"ה לא חסר לנו כסף, יש לנו 46 מיליארד לחינוך, 74 מיליארד לרווחה, 45 מיליארד לבריאות, סך הכל 165 מיליארד, וסך הכל תקציב השירותים החברתיים 185 מיליארד. כלומר כספכם הוא בטל באלף!

מנהל הקרן הוא מלך השנוררים כשמו של הספר ההומוריסטי של הסופר ישראל זנגוויל, אלא כאן זה לא מצחיק אלא טרגי. כי אותו מלך השנוררים של הסיפור היה אוסף עבור עצמו, אבל ראש הקרן לידידות נוצרית, מינה את עצמו לשנורר לאומי שלנו, הוא מציף את ארצות הברית בסרטים ובפרסומות, המציגות אותנו כעניים מרודים, מדינה נגועה ברעב מזויע עם סובלים בכל פינה, הכל פצוע ומתפורר והכל עגום, - ולכן לא נותר אלא להתחנן בפני אבירי דת החסד והרחמים, עבור היהודי המסכן, למען יעניקו לאותו יהודי נואש מזון ותקוה.

מדינת ישראל המשגשגת בחסדי ד', הראשונה בעולם בכח היזמה והפיתוח, ולכן מושכת משקיעים רבים מארצות הברית, - הינה מוצגת כמדינה מהעולם השלילי, מרוסקת, אומללה וחבולה, לכן אנו אומרים למנהל הקרן, אשר בספרו "The Journey Home", כתב: "I have become... a Jew for Jesus", נהייתי יהודי למען ישו (עמ' 204), - לשמור את החזיר לעצמו, או לחלקו ל-40 מליון העניים שבארצות הברית, ולחדול להוציא שם רע על מדינתנו המאושרה.

מנין המצוות המזהירות אותנו מלקבל "כסף נמאס" מאגודות מסיונריות כגון הקרן לידידות

עפ"י ספר המצוות לרמב"ם והיד החזקה

הרב ישעיהו דורון

פתיחה

הקרן לידידות ואגודות מסיונריות נוספות דומות לה עניינן אחד שנפנה אחר הנצרות, נקרבה, נתיידד עמה וח"ו נשתעבד לה כיחידים וכמדינה. זהו בדיוק השורש הכללי של ההרחקה מעבודה זרה, עליו הזהירה אותנו התורה ואסרה אותו עלינו. וכך כותב הרמב"ם פ"ב מהלכות עבודה זרה (הלכה ג') העתיקו הסמ"ג "כל הלאוין האלה בעניין אחד הן שלא לפנות אחר עבודת כוכבים כלל" והוסיף הסמ"ג: "לא במחשבה ולא בראיה ולא בדיבור ובתוספתא שנינו לא יטייל אדם עם תועים ואפילו לצאת לדרך ואפילו מקדים ואפילו מחשיך ואפילו מתיירא מפני גויים ולסטים ורוח רעה שנאמר לא תלכו אחרי אלהים אחרים," עד כאן לשון הסמ"ג. ובלשונו המודרנית '**האחר זה לא אני**' - **האחר** הוא מסית ומדיח לע"ז **ואנחנו** עם ישראל גוי צדיק שומר אמונים לתורת ד' ומצוותיה.

מצות לא תעשה י' איסור התעניינות בע"ז.

קבלת כסף מהם לשם ידידות איתם מכשירה את הפניה אל הנצרות עצמה ואת ההתעניינות בה, כפי שזו מטרתה של האגודה לידידות ואגודות דומות לה. זה לשון הרמב"ם בספר המצוות: "שהזהירנו **מנטות** אחר ע"ז ומהתעסק בסיפוריה, רוצה לומר בזה העיון ברוחניות, כלומר הכוכב פלוני ירד על תאר כך ויעשה כך והפלוני יקטירו לו ויעמדו לפניו על תאר כך ויעשה הדבר הפלוני ומה שילך על הדרך הזה, כי המחשבה באלו הדברים והעיון באלו הלשונות הוא מה שיעורר האדם לבקש אותם ועבודתם, והכתוב אשר הזהירנו מזה העניין הוא אמרו (ויקרא יט-ד) "אל תפנו אל האלילים". ולשון ספרי אם פונה אתה אחריהם אתה עושה אותם אלוהות. ושם אמרו רבי יהודה אומר אל תפנה לראותם, אפילו להסתכל

צורת הצלם הנראית והמחשבה בעשייתה אינו מותר כדי שלא יתעסק חלק הזמן בחלק ממנה. ובפרק שואל אדם (גמרא שבת קמט-א) אמרו כתב המהלך תחת הצורה ותחת הדיוקנאות אסור לקרותו בשבת ודיוקנא עצמה אפילו בחול אסור להסתכל בה משום שנאמר (ויקרא יט-ד) "אל תפנו אל האלילים" מאי תלמודא א"ר יוחנן אל תפנו אל מדעתכם. וכבר נכפלה האזהרה בזה העניין בעצמו רוצה לומר באיסור מחשבה בע"ז, והוא אמרו יתעלה (דברים יא-טז) "השמרו לכם פן יפתה לבבכם" רוצה לומר כי כשתעמיק לבך לחשוב בה יהיה מביא אותך לסור מן הדרך ולהתעסק בעבודתה. ואמר גם כן בזה העניין בעצמו (דברים ד-יט) "ופן תשא עיניך השמימה", כי לא בא להזהיר האדם (ראשונה) שלא לראות אותם בעיניו, ואמנם הזהיר מן העניין במה שיתייחס אל עבודתם בעיון הלב. וכן אמר (דברים יב-ל) "פן תדרוש לאלהיהם" יזהיר מלדרוש איכות עבודתם אע"פ שלא יעבדם שזה כולו מביא לטעות בהם. ודע שהעובר על זה חייב מלקות. וכבר התבאר בסוף פ"ק מעירובין (גמרא עירובין יז-ב) על מה שאמרו לוקים על עירובי תחומין ושמו ראיית זה אמרו (שמות טז-כט) "אל יצא איש ממקומו", והקשה אחד ואמר ואיך ילקה מלקות על אזהרה במילת אל ולא באה האזהרה במילת לא, והשיבו על צד הקושיא וכי כל מה שיבא במילת אל אין לוקין עליו אלא מעתה (ויקרא יט-ד) "אל תפנו אל האלילים" ה"נ דלא לקי, הנה הורה כי לאו זה לוקין עליו. (קדושים תהיו, שם פ"ב). ולשונו ביד החזקה הלכות ע"ז פרק ב', הלכה ב': "ואפילו להסתכל בדמות הצורה אסור שנאמר אל תפנו אל האלילים. ובעניין הזה נאמר (דברים יב-ל) "ופן תדרוש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו" שלא תשאל על דרך עבודתה היאך היא אע"פ שאין אתה עובדה שדבר זה גורם להפנות אחריה ולעשות כמה שהן עושין שנאמר ואעשה כן גם אני."

מצוות לא תעשה י"ד איסור הגדלת הכבוד והאהבה לע"ז.

יצירת קשרים של קבלת כספים מהקרן לידידות ומאגודות דומות לה מהווה הגדלת הכבוד והאהבה לנצרות.

וזה לשון הרמב"ם בספר המצוות: "שהזהירו מהשבע בע"ז, ואפילו לעובדיה לא ישיביעו אותם בה כמו שבארו באמרם לא תשיביעו העכו"ם ביראתו. והוא אמרו יתעלה (שמות כג-יג) "ושם אלהים אחרים לא תזכירו" לא תשיביעו לעכו"ם ביראתו, ושם נאמר גם כן "לא תזכירו" שלא ידור אדם בשם ע"ז. ובסנהדרין (גמרא סנהדרין סג-ב) "לא תזכירו" שלא יאמר אדם לחבירו שמור לי בצד ע"ז פלונית, והעובר על

לאו זה כלומר שישבע בדבר מן הנבראים שיחשבו בהם הטועים האלוהות על צד ההגדלה חייב מלקות. ובגמרא סנהדרין (גמרא סנהדרין סג-א) **עם מה שהזהירנו מחבק ע"ז ולנשקה ולכבד לפניו וכגון אלו מפעולות הכבוד והאהבה** אמר על כולם אינו לוקה חוץ מן הנודר בשמו והמקיים בשמו. וכבר התבאר משפטי מצוה זו בשביעי מסנהדרין.

ובהלכות ע"ז פרק ה' הלכה י' - י"א כתב: "הנודר בשם עבודת כוכבים והנשבע בה לוקה שנאמר (שמות כג-יג) 'ושם אלהים אחרים לא תזכירו'. אחד הנשבע בה לעצמו ואחד הנשבע בה לעבודת כוכבים. ואסור להשביע העובד כוכבים ביראתו. אפילו להזכיר שם עבודת כוכבים שלא דרך שבועה אסור שנאמר (שמות כג-יג) 'לא תזכירו': לא יאמר אדם לחברו שמור לי בצד עבודת כוכבים פלונית וכיוצא בה. וכל עבודת כוכבים הכתובה בכתבי הקדש מותר להזכיר שמה כגון פעור ובל ונבו וגד וכיוצא בהן. ואסור לגרום לאחרים שידרו ושיקיימו בשם עבודת כוכבים." וכו'

מצות לא תעשה י"ז איסור אהבה למסית.

קבלת כספים ושליחת ילדים לקייטנות של האגודה לידידות והדומות לה מביאה לאהבה לקרן לידידות המטיפה להסתה ולאותו האיש שנדון כמסית כלשון הגמרא סנהדרין מג.

לשון הרמב"ם בספר המצוות: "שהזהיר המוסת מלאהוב המסית ולהאזין לדבריו. והוא אמרו יתעלה (דברים יג-ט) 'לא תאבה לו'. ולשון ספרי מכלל שנאמר (ויקרא יט-יח) 'ואהבת לרעך כמוך' יכול אתה אוהב לזה, תלמוד לומר (דברים יג-ט) 'לא תאבה לו'. וכן הוא בהלכות ע"ז פרק ה' הלכה ד'.

מצות לא תעשה י"ח איסור עזיבת השנאה מהמסית.

קבלת כספים ושליחת ילדים לקייטנות מטעם קרן הידידות מבטלת את האזהרה להחזיק בשנאה למסית.

לשון הרמב"ם בספר המצוות: "הזהיר המוסת מעזוב לשנוא המסית אבל חייב לשנוא אותו בהכרח וכשלא ישנאהו עבר על מצות לא תעשה והוא אמרו יתעלה (דברים יג-ט) ולא תשמע אליו, ובא הפירוש (ספרי) מכלל שנאמר עזוב תעזוב עמו יכול אתה עוזב לזה תלמוד לומר ולא תשמע אליו. וכן הוא בהלכות ע"ז פרק ה' הלכה ד'.

ובספר החינוך הגדיר שההסיבה שבגללה אנו מוזהרים לשנאותו היא עצם ההסתה: "שתהיה שנאת המסית קבועה בלבנו. כלומר שלא נקל בנטירת הנקמה ממנו **על כל הרעה אשר חשב לעשות**", ומחשבתם, כידוע, היא לשמד את כל עם ישראל בארצו.

מצות לא תעשה מ"ז לא תתור.

קבלת כספים מהם וכו' גורמת להסב את הלב להתעניינות כל שהיא בנצרות העלולה לגרום שנאמין אפילו במקצת דעותיה הינה עבירה על הלאו של לא תתור אחרי לבבכם בנוסף למצוות ל"ת י' – אל תפנו אל האלילים שהינה פניה אחרי דרכי עבודתם.

וזה לשון הרמב"ם בספר המצוות: "הזהירנו שלא לתור אחר לבבנו עד שנאמין דעות הפך הדעות שחייבתנו התורה אבל נקצר מחשבותינו ונשים להן גבול נעמוד אצלו, והוא מצות התורה ואזהרותיה. והוא אמרו (במדבר טו-לט) "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם". ולשון ספרי (במדבר טו-לט) "אחרי לבבכם" זה מינות כעניין שנאמר (קהלת ז-כו) "ומוצא אני מר ממות את האשה".

ובהלכות ע"ז פרק ב' הלכה ב' כתב: "וכל הלאוין האלו בענין אחד הן והוא שלא יפנה אחר עבודת כוכבים וכל הנפנה אחריה בדרך שהוא עושה בו מעשה הרי זה לוקה. ולא עבודת כוכבים בלבד הוא שאסור להפנות אחריה במחשבה אלא כל מחשבה שהוא גורם לו לאדם לעקור עיקר מעיקרי התורה מוזהרין אנו שלא להעלותה על לבנו ולא נסיח דעתנו לכך ונחשוב ונמשך אחר הרהורי הלב. מפני שדעתו של אדם קצרה ולא כל הדעות יכולין להשיג האמת על בוריו. ואם ימשך כל אדם אחר מחשבות לבו נמצא מחריב את העולם לפי קוצר דעתו. כיצד פעמים יתור אחר עבודת כוכבים ופעמים יחשוב ביחוד הבורא שמא הוא שמא אינו. מה למעלה ומה למטה מה לפניו ומה לאחור. ופעמים בנבואה שמא היא אמת שמא היא אינה. ופעמים בתורה שמא היא מן השמים שמא אינה. ואינו יודע המדות שידין בהן עד שידע האמת על בוריו ונמצא יוצא לידי מינות. ועל ענין זה הזהירה תורה ונאמר בה (במדבר טו-לט) "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים". כלומר לא ימשך כל אחד מכם אחר דעתו הקצרה וידמה שמחשבתו משגת האמת. כך אמרו חכמים (גמרא ברכות יב-ב) "אחרי לבבכם זו מינות" ואחרי עיניכם זו זנות. ולא זו אע"פ שהוא גורם לאדם לטרדו מן העולם הבא אין בו מלקות."

מצות לא תעשה נ' לא תחנם - איסור נתינת חן לעובדי ע"ז.

קבלת כספים מהם וכו' מביאה לידי נתינת חן להם, ובפרט מתוך ביזוי האומה הישראלית שכן סרטי התעמולה שלהם מבזים את מדינת ישראל. הם מציגים את מדינת ישראל כחסרת אכפתיות מהמסכנים ואילו הם "אנשי החסד" הדואגים למסכנים ולחלשים.

וכבר כתב בספר החינוך "והעובר על זה ושבח עובדי עבודה זרה ומעשיהם, זולתי בענין שימצא שבח יתר מאד לאומתנו מתוך שבחם עבר על לאו זה," ואילו הם פועלים בדיוק הפוך מבזים בפועל ממש את אומתנו.

וזה לשון הרמב"ם בספר המצוות: "הזהירנו מחמול כלל על עובדי ע"ז ומליפות דבר מכל מה שמיוחד להם. והוא אמרו (דברים ז-ב) "לא תחנם" ובאה הקבלה לא לתת להם חן. עד שהאיש העובד ע"ז יפה הצורה אסור לנו לומר זה יפה תאר כמו שהתבאר בגמרא דילן (גמרא עבודה זרה כ-א). ובגמ' ירושלמי (גמרא עבודה זרה פ"א ה"ט) אמר לא לתת להם חן בלא תעשה."

ובהלכות ע"ז פרק י' הלכה ד' כתב: "וכן אסור לספר בשבחן ואפילו לומר כמה נאה עובד כוכבים זה בצורתו. **קל וחומר שיספר בשבח מעשיו או שיחבב דבר מדבריהם** שנאמר (דברים ז-ב) "ולא תחנם" לא יהיה להם חן בעיניך. מפני שגורם להדבק עמו וללמוד ממעשיו הרעים."

קיום מצוות דתם.

על כל אלה, קבלת כספים מהקרן לידידות וכו' הינה לא רק איסור של סיוע להגדיל ולחזק את השפעתם אלא **השתתפות בעצם מעשה ההסתה שלהם** וכמו שהגדיר זאת הגר"א נבנצל "אצל חלק מאלה חלק מהדת הכוזבת שלהם היא לחזק ישיבת ישראל בארצו", ובזה שנהנים מקייטנותיהם **מקיימים איתם את מצוות דתם**. וכבר כתב הגר"א שפירא זצ"ל: על כספים אלו "כספים המסייעים להחדרת עבודה זרה", ואם זה מאורגן בשותפות עם מדינת ישראל יש לזה משמעות נוראה שאי אפשר להפריז בחומריתה.

בנוסף לאיסורים אלו נאסרנו מלקבל צדקה מגויים והוזהרנו על חילול ד' ח"ו הכרוך בזה. כפי שנפסק להלכה בשו"ע יו"ד סי' רנ"ד.

“תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח” (משלי ט)

מי שהצילנו מאותו האיש, משלוחיו מאינְקִיזִיטוֹ, לאורך כל הדורות, הוא יגאלנו ויצילנו ברחמי לראות מהרה בתפארת עוזו על עם קדשו גור אריה יהודה ההולך ונעור, להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון, ויאמר כל אשר נשמה באפו ד' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה.

עובדות על המיסיון בארץ ישראל¹

המיסיון בישראל הוא גוף מבוסס עם תקציבי ענק, המפיל בפח במיומנות שיטתית ותעמולה מחוכמת אלפי אזרחים תמימים. פעילות צייד הנפשות הולכת וגוברת ביחוד אצל בני הנוער ועולים חדשים.

בארצות הברית יש 600 קבוצות מיסיונריות שיחד מגייסות סכום של 150,000,000 דולר מיועדים לארץ ישראל, לעומת 50,000,000 לעולם כולו.

מטרתו של המיסיון להעביר כמה שיותר יהודים על דתם לעבר הנצרות, וארץ ישראל היא המטרה העיקרית.

בארץ ישראל קיימים כמה גופים מיסיונרים. הגדול שבהם הוא ארגון היהודים המשיחיים הכולל 5,000 סוכנים, המאוגדים ב-38 קהילות שפרושות מטבריה ועד אילת. המטרה היא לייסד סניף מיסיונרי בכל קהילה.

מתוכנן מבצע עולמי רחב ממדים בשם "שלום 2000" אשר מטרתו היא "לייסד סניף מיסיונרי בכל מקום בעולם, המאוכלס במאה אלף נפשות יהודיות ויותר". למטרה זו הם יבטיחו "נוכחות של עדות דינאמית בערים המרכזיות" בארץ ישראל.

הנוכחות הזאת מסתתרת מאחורי שמות שאינם מסגירים את המטרה האמיתית, למשל: חנות ספרים הלפיד, ברכות מירושלים, ינץ הוצאת ספרים, בית כתבי הקודש, דוגית קפה אופנתי, בוסתן התה ועוד.

אנשי המיסיון מציפים את המדינה ברשת צפופה של ספרים וחוברות בעלות מראה תמים כגון: יהודי מהו, מעת לעת ילקוט למחשבה משיחית, לבסוף שלום, למען ירושלים, אהבה ללא גבול, ישועה, חזרה בתשובה, נביא כמשה, המשיח בתנ"ך לאור דברי חז"ל. גם המראה של העטיפה נראה יהודי. לזה מצטרפות קלטות וידיאו רבות באנגלית וברוסית.

1 מתוך חוברת של "יד לאחים" משנת תש"ס. בינתיים התופעות התעצמו רבות.

יחד עם חלוקת החומר, המיסיונרים מגלים התעניינות באדם הניצב מולם, בעולמו ובבעיותיו, וכך הם בונים קשר, כשיטה הישנה של הנצרות של הפגנת אהבה שקרית שאין עניינה אלא להעביר על דת. כאשר היהודי התמים מגלה את האמת, הוא כבר שבוי.

המיסיונרים פונים בעיקר ליהודים במצוקה, כלכלית או נפשית. הם חודרים למאגרי מידע כדי לאתר אותם אנשים, שאצלם קל יותר לזרוע את נבטי הנצרות.

ה"יהודים המשיחיים" עורכים כינוסי ענק, רוכשים עמודים שלמים בעיתונים. בדו"חות הפנימיים שלהם הם מציינים "קוראים עלינו בארוחת בוקר", "כדי שהעם היהודי יאמין בישו, עליו לשמוע על ישו, וכדי לשמוע עליו, יש להשתמש בפרסומת", "נציף את הציבור הישראלי בישו וביהדות המשיחית".

המיסיונרים מאתרים גם צעירים אינדבידואליסטים המצויים בצומת של הכרעה אישית ובחירת כיוון לחיים. הם עושים זאת באמצעות אכסניות נוער המיועדות בעיקר לגילאים האלה, וכן בפעילות עבור צעירים בהתיישבות העובדת או היישובים ביהודה ושומרון.

באשר ל"קהילת חסד ואמת", היא התמחתה בהקמת "בתי ספר ליום ראשון" עבור ילדים, וכדי לרכוש את אמון ההורים, אנשי הארגון מופיעים בכיפה וציצית.

גם עולים חדשים מרוסיה, בעלי רקע יהודי חלש, הינם כר פעולה נרחב למיסיונרים שמעניקים להם שיעורים וספרים ברוסית במסווה של ספרי קודש, עם שמות תמימים כגון ראשית חכמה, משיח בן יוסף. כמו כן, קיימים מיסיונרים אתיופים רבים, חלקם הסתננו בין העולים וחלקם הוכשרו בארץ. הם מפתים את העולים החדשים להתנצר, בייחוד ילדים, ומפיצים חומר נוצרי בשפה אתיופית הנראה יהודי כגון: "ביכולתך לחיות לנצח בגן עדן עלי אדמות".

דרך חדשה היא הפעלת בית קפה אופנתי בתל אביב, או בית קפה שפועלת בו קבוצת תיאטרון ודרמה.

מועדוני נוער מיסיונריים נפתחו בערים הגדולות, במסווה של פעילות קהילתית חברתית. למשל, לנערות שנכנסו להריון ומתוך כך נקלעו למצוקה, מגישים עזרה ובתמורה מבקשים מהן להתנצר.

השיטה הנוצרית העתיקה להגיש עזרה כלכלית ונפשית לכל אדם במצוקה ברגעיו

הקשים ביותר, בתור צינור להתנצרות, מתבצעת בארץ ישראל באופנים שונים. שירות רפואי חנים, ובייחוד רפואת שיניים, ריפוי נפשי הכולל לימוד תנ"ך באורח נוצרי, חנות מתנות ליום הולדת.

היכולת הכספית הכמעט בלתי מוגבלת של ארגוני המיסיון מאפשרת להם לצוד נפשות של אנשים עם בעיות שרשויות הרווחה לא הצליחו לפתור.

כל אדם ממורמר ומלא טינה לממסד הוא טרף קל ומסומן. בסיסי המיסיון מתעדכנים באופן רצוף על כל מפעל פושט רגל, כושל או מתקשה.

המיסיונרים פותחים בחלוקת חומר, ממשיכים בגילוי הבנה למצב הקשה, וכך הולך הקשר ומתהדק. אפילו הוקמו מפעלים באזורים מוכי אבטלה, כדי להפיל את תושביהם בפח.

למיסיונרים יש חומר הדרכה שיטתי ומשוכלל, כגון: "כל מה שצריך לדעת כדי להקים ישיבה משיחית".

ה"יהודים המשיחיים" עתרו לבג"ץ כדי לקבל הכרה כזרם יהודי מוכר.

בג"ץ שם ללעג את השוואתם את ישו הנוצרי עם בר כוכבא ורבי יהודה הנשיא: "השוואה חסרת טעם שאינה ראויה לתגובה מנומקת". הוא הכריע: "עיקר עיקריה של האמונה היהודית, ציפייה לבוא המשיח, ואף על פי שיתמהמה, בוא יבוא.

האמונה בישו המשיח כחלק מהאלוהות היא מושג יסודי מרכזי מהתיאולוגיה הנוצרית, והיהודים המשיחיים הם אחת מכיתות נוצריות שונות" (תיק 265.87).

בבג"ץ עקרוני אחר, נאמר: "על ישועים הנחשבים ומקובלים כיהודים טרם שמענו. הדבר פשוט אינו מתקבל על הדעת לפי כל מבחן שהוא, הלכתי, דתי או משפט חילוני. אין דבר כזה. שאלו נא יהודי ברחוב אם יתכן דבר כזה, ותשובתו הודאית תהיה: לא ידוע שישנם כת אנשים שנולדו יהודים והפכו למאמיני ישו המשיח והם קרויים: "משיחיים" (תיק 764.65).

הקבוצה השנייה בגודלה ובסכנתה היא "עדי ד'", המונה כ-4,000 משפחות, רובם מתנגדים לשירות צבאי. זוג מיסיונרים מתדפקים על הדלת, נראים נחמדים, מחלקים חומר ומבקשים לשוחח מעט, וכך שוטפים את המוחות. הרבה טרגדיות משפחתיות נגרמו עקב הצטרפות אחד מבני המשפחה לכת שלהם.

מעשה בזוג מאושר. ביום מן הימים נודע לבעל כי אשתו משתתפת בשיעורי תנ"ך ויהדות, ולמעשה הולכת ומצטרפת ליהודים המשיחיים, והחמור מכל, שהיא עומדת להבריח בכל רגע את ביתם בת השלוש לחוץ לארץ. רק ברגע האחרון הוצא צו עיכוב יציאה מן הארץ. אחרי מרדף דרמטי, הן נמצאו בשדה התעופה נתב"ג, כאשר כבר עלו למטוס. היהודים המשיחיים השיאו עצה לחוטפת לשנות את אחת בדרכן, ולעקוף בצורה זו את משטרת הגבולות. לבסוף קציני המשטרה אפשרו לאב לעלות למטוס ולהוריד את הבת והאם.

